

TEREMTŐ LÉLEK

LEVÉL A VERESEGYHÁZI KATOLIKUS EGYHÁZKÖZSÉG ÉLETÉRŐL

XI. évfolyam 2. szám

2011. február

ELSŐÁLDOZÁSRA KÉSZÜLŐ GYERMEKEK BEFOGADÁSA

Mi lehet egy keresztény szülő számára szívmengetőbb dolog, mint ha a szeretett gyermekét az Isten felé vezető úton látja bandukolni, még ha néha-néha, korukból fakadóan, botladozva is, de az irányt nem tévesztve haladnak előre.

Ennek az útnak az egyik állomásához, a befogadási szentmiséhez érkezett az egyházközségünkben elsőáldozásra készülő 25 gyermek február 6-án, vasárnap.

A felkészülés alatt még a kishitűségem sugallta kételyeim voltak afelől, hogy vajon megérett-e már a mi csemeténk az Oltáriszentség megtapasztalására, de most a szentmise után már örömmel vallom, hogy feleslegesen aggályoskodtam, mert a gyermeki tisztaság és befogadókészség nekünk felnőtteknek sajnos néha nehezen elképzelhető jelenség, mintha emlékezetünkben már kissé megkopott volna, milyen is volt néhai gyermeklelkünk. S így erősödünk mi is hitünkben, köszönve gyermekeinknek, mert el kell ismernünk, néha nekünk kell tanulnunk tőlük.

Köszönet mindezért a Mindenhatónak, s az Ő általa ez ügyben állhatatosan tevékenykedő Balázs atyának, a Befogadó közösségnek, valamint a kezességet vállaló testvéreinknek, hogy szívüket, lelküket adják csemetéink hitéleti gyarapodásának érdekében.

Imádkozzunk közösen, hogy továbbra is tiszta szívvel meneteljenek a hit zarándokútján a következő, talán a legnagyobb állomásig, az elsőáldozásig, vagyis az Eucharisztia szentségének első megtapasztalásáig.

Varga Mihály

Megkezdődött az elsőáldozást kérő gyermekek felkészülésének utolsó fél éve. Február 6-án a fél 10-es szentmise keretein belül immár hagyományosan a hívek közössége előtt 25 gyermek kérte az egyháztól az első szentáldozást. Balázs atya megáldotta a gyermekek fülét, szemét, száját, kezeit és lábait, a gyerekek pedig az általuk kiválasztott ige alapján elmondták, hogy miben kérik különösen Jézus segítségét majd az Oltáriszentségben. Ettől a naptól kezdve (már hivatalosan is) a szülők és a felkészítő pap mellett fél éven át az

egyházköztség nagy családja is imádságos szeretettel és figyelemmel kíséri a gyermekeket a felkészülésben.

Erre az időre úgynevezett kezeset is választottak a gyermekek. Minden gyermeknek van egy "nagy testvére" Krisztusban, aki őt folyamatosan figyelemmel kíséri és minden nap az imáiban foglalja. A kezes a szülők mellett példájával és tanácsaival segíti a gyermeket a készülésben, de különösen nagy jelentősége van annak, hogy a mindennapi imáikkal legyenek támaszai, felemelői a gyermekeknek felkészülésükben. Megtisztelő ugyanakkor felelősség teljes ez a feladat.

Anyai nagymamám jut most eszembe....Amikor 16 éves koromban a budai ferenceseknél készültem az elsőáldozásra kimondatlanul is ő volt a kezesem....akkor még hivatalosan ugyan nem kellett kezeset felkérni, mégis ő teljes mértékben betöltötte ezt a feladatát. Tudom, hogy nap mint nap imádkozott nővéremért, értem és szüleinkért. Ha kérdésünk volt hitélettel, imaélettel kapcsolatban, hozzá bizton fordulhattunk....

Különleges ajándéka egyházunknak most az a lehetősége, hogy vérokonság ugyan nem biztos hogy összeköt bennünket az elsőáldozásra készülő gyermekekkel, de az egyházköztség nagy családjában mégis teljes mértékben támaszai lehetünk nekik. Ez a szolgálat erősíti a gyermekeket, összeköti a családokat és ha igazán megéljük, mindnyájunkat megtart Krisztusban. Nagy László

Vasárnap ismét befogadó szertartáson vehettünk részt. Balázs a negyedik gyerek, akiért kezeséget vállalhatok. Minden évben rácsodálkozhatok a gyerekek eltökéltségére, komolyságára. Szeretném megtanulni tőlük a hatalmas vágyat, amellyel készülnek a nagy találkozásra, és azt, hogy ők valóban "együgyűek". Érzem a felelőséget is, hiszen a kezeség nem csak erre a most következő fél évre kötelez. Szeretném nem szem elől téveszteni őket, tanulni, együtt járni velük az úton, amíg csak lehet!

Juricsekné Bárczi Kinga

Néhány választott szentírási rész mutatja a gyermekek komoly hozzáállását:

"Boldogok a tisztaszívűek, mert meglátják az Istent" - Azért választottam ezt az igét, mert gyakran ne vagyok "tisztaszívű" és Jézus ezzel az igével figyelmeztet, hogy tartsam be, mert így juthatok el a mennyországba. (Garai Gellért)

"Mindazt, amit szeretnétek, hogy megtegyenek nektek az emberek, tegyétek meg ti is nekik" - Példát mutatok az embereknek a viselkedéssel, ezzel is Jézus felé vezetem őket" (Deák László)

"Ne féljetelek" - Néha, ha aggályoskodom, vagy félek, akkor arra gondolok, hogy Jézus mindig velem van, s ez megnyugtat. (Varga Levente)

Egy ellentmondásos(sá tett) ünnep háttere

A katolikus naptár szerint február 14. Szent Bálint napja. Újabban mégis azt hirdetik lépten-nyomon idehaza, hogy Valentin napja, pedig Valentin magyarul Bálint. A nyugatról érkező új szokás szerint ez a „szerelmesek napja”, ami szintén Szent Bálintnak köszönhető, ő ugyanis többek között a jegyesek védőszentje. Többek között, mert a fiatal házasoké, az epilepsziásoké és a hasfájósoké is.

Ki volt hát ez a Valentin, azaz Bálint? Valójában nem egy, hanem két azonos nevű személyről van szó. Mindketten a 3. században lettek vértanúk. Az egyik római pap volt, a másik a Rómához közeli Terni város püspöke. Feltehetőleg az előbbi, a 269. február 14-én kivégzett római pap lett a szerelmesek védőszentje, akinek szokása volt, hogy a római ifjú házaspárokat saját kertjéből szedett virágcsokorral örvendeztette meg.

A Bálint-napnak pogány gyökere is ismert. Az ókori Rómában február közepén tartották Lupercus pásztoristen napját, és ilyenkor „szerelmi sorshúzással” boronáltak egymáshoz párokat. Az egyház e szokás helyett Szent Bálint személyében kívánt védőszentet adni a házasságra készülőknek. Gelasius pápa 496-ban rendelte el, hogy Szent Bálint napját február 14-én ünnepeljék. Így vált a jegyesek és fiatal házások védőszentjévé a 14. századtól Angliában és Franciaországban. A 19. században már üdvözlőkártyákat is küldtek egymásnak a szerelmesek ezen a napon. A II. világháború után Németországban elterjedt, hogy a szerelmesek virággal köszöntik egymást „Valentinkor”. Az utóbbi években pedig nálunk is hódít Valentin, mint profán ünnep.

A magyar néphagyomány Bálint napja

Február 14-ét szerelmesek napjaként Magyarországon csak 1990-től ünneplik, ez azonban nem jelenti azt, hogy a magyar néphitben nem volt e nap korábban is ünnep. Igaz, másféle. Nálunk ugyanis az ünnep keresztény jellege volt a meghatározó, hiszen az itáliai ókeresztény vértanú, Valentin legendáját nálunk is ismerték. Olvasható az Érdy-kódexben is. Eljutott hozzánk egy másik Bálint-történet is egy németországi püspökről, akinek alakja később összeolvadt a vértanú Valentin történetével. A német püspök segítségével elsősorban a nyavalyatörősök és a lelki betegek bizakodtak, így e napon ők is

ünnepeltek. Bálint napjához időjósítás is tartozott. Azt tartották, ha hideg, száraz idő van ezen a napon, akkor jó lesz az évi termés.

Valentine-nak hívják azokat a cédulákat, amikre régi szokás szerint a leányok a fiúk, a fiúk pedig a leányok nevét írták, s amelyek közül jövődöbelijük nevét remélték kihúzni. Ugyancsak valentine a neve a Bálint-napon küldött szerelmi ajándéknak vagy üdvözlő kártyának, szerelmes versnek, egyáltalán mindennek, ami a kritikátlan szerelmi hódolat tanújele. A nálunk újabban terjedő "valentinozás" viszont a kritikátlan angломánia és Amerika-imádat, illetve a szokás teljes elüzletiesedésének a tanújele.

Forrás: katolikus.hu és Jankovics Marcell: Szent Bálint – Valentin-nap c. írása

SZERETETSZOLGÁLAT

„Velem tettétek” Mt. 25, 40

MIT ADHATNÉK ÉN AZ ÚRNAK

A munkahelyemen minden évben szerveznek adományozó napot, amelyen kéri a dolgozókat, hogy különböző szociális tevékenységet folytató intézményeket támogassanak egyszeri vagy rendszeres adományaikkal. Az idei adományozó napra készülve kihelyeztek egy plakátot, amelyen az elmúlt évben adományozó dolgozók válasza olvasható arra a kérdésre, hogy tavaly ők miért adományoztak. Mi volt az, ami miatt úgy döntöttek, hogy pénzádományukkal másokon segítenek. Ezekből a válaszokból kettő különösen is megérintett. Most itt közreadom őket.

"Gyerekkorom óta nagyon sok segítséget kaptam idegen emberektől. Most rajtam a sor!"

Nagyon örültem annak, hogy valaki a kérdésre ezt a választ adta! Ez már valamiféle világosságot feltételez, a Szentlélek megvilágosításának az eredménye, hogy belátom, hogy anélkül, hogy megérdemeltem vagy kiérdemeltem volna, másoktól - rajtuk keresztül a Jóistentől - annyi jót kaptam, annyi jót kapok. Most már megérett az idő a viszonzásra! Az életemben elérkezett a viszonzás ideje! Most rajtam a sor! Olyan akarok lenni, mint a jótevőim. Amennyire nekem jóleső és örömet okozó volt mások segítségének, nagylelkűségének megtapasztalása, most szeretném másokkal ugyanezt megtapasztaltatni. Úgy gondolom, hogy hálás, örömmel teli szívű adakozó mondhatta ezt. Olyan, akiről Pál apostol ezt írja: "Isten a jókedvű adakozót szereti." (2 Kor 9, 7)

***"Én alapvetően azért adományozok,
mert nincs időm más módon segíteni."***

Számomra ez a válasz is nagy örömet jelent, hiszen ebben is ott a világosság, az eltökéltség, az elszántság, hogy segíteni akarok másokon és keresem a módját, hogyan tudnék. Józanul mérlegelek: Mit tudok adni? Az időmből tudok-e adni? A pénzemből tudok-e adni? Vannak-e olyan képességeim, amelyekkel másoknak segíthetek, szolgálhatok? A Szentlélektől megvilágosított lélekre vall, ha valaki átérzi egy bajbakerült, segítségre szoruló ember helyzetét és komolyan számbaveszi, mérlegeli a saját lehetőségeit, hogy segíthessen.

***Kérjük Isten bennünk lakó Lelkét,
nyissa meg szemünket és a szívünket
segítségre szoruló embertársaink felé,
töltsön el mélységes együttérzéssel irántuk,
és indítson segítségükre Isten iránti hálából,
imával, szolgálattal, adománnyal
képességeink és lehetőségeink szerint! Amen.***

Lukács Péter

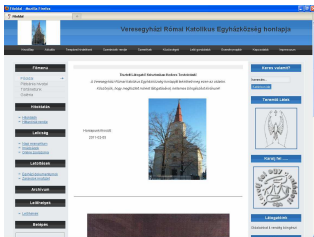
VIRÁGOS TEMPLOMKERT

Január 22-én szorgos kezek vették gondozásba templomunk kertjét és Wirth Attila vezetésével csaknem 5000 (!) db virághagymát ültettek el. Ezúton is köszönjük a munkában résztvevő Wirth, Prehoda, Laki és a Csáji családok tagjainak; valamint Papp Erikának, Fábián Anitának és gyermekeiknek az önzetlen segítséget. Nagy izgalommal várjuk, hogy tavasztól

virágba boruljon templomunk kertje!

MEGÚJULT EGYHÁZKÖZSÉGÜNK HONLAPJA!

Új formában és megújult tartalommal jelentkezik egyházközségünk honlapja.

Köszönjük Kovács Mihály és Jamrik András Attila munkáját, amelyet a honlap kialakítása és fenntartása érdekében végeztek.

www.veresegyhaz.vaciegyszegye.hu

IMA A CSALÁDOK ÉVÉBEN A CSALÁDOKÉRT

Mint már írtunk róla, a Magyar Püspöki Kar az idei évet a családok évének jelölte. Szeretnénk a mi egyházközségünkben is különös figyelmet fordítani a családokra, lehetővé tenni, hogy a közösségi ima ereje a szentmisékben is építse, gazdagítsa a családokat. Minden héten 3 családjáért imádkozik egyházközségünk. A családokat név szerint említjük a könyörgésekben minden hétköznapi misén is, kérve a testvéreket, csatlakozzanak ehhez az otthoni imáikban is.

A családok, akikért a héten imádkozunk, otthon naponta közös imát vállalnának, és valamilyen felajánlást is tennének az egyházközségért. A felajánlás lehetne ima, cselekedet vagy anyagi természetű is. A hét végén a vasárnapi szentmisével zárul az adott családjáért az ima, ekkor ez a család hozza ki felajánlaskor a kenyeret és a bort, valamint egy kis borítékban a vállalt felajánlásuk is az oltárra kerül. Kérjük a családokat, a hátsó hirdetőn elhelyezett táblázatban jelezzék, melyik héten szeretnék, hogy egyházközségünk imádkozzon értük!

hét	Szentmise időpontja - ezen vállalja a család a szolgálatot		
	8:00	9:30	18:00
febr.7-13.	Milei Lászlóné	Kenessey család	Ratkai Levente és családja
febr.14-20.	Bíróné Ézsöl Mónika	Lukács család	Horváth Katalin
febr.21-27.	Ferencz Zoltán	Prehoda F.család	Farkas Tamás
febr.28-márc.6.	Leszák Lászlóné	Varga Mihály	Maksa Sebestyén
márc.7-13.		Varga Gábor	
márc.14-20.	Gáncs Gábor	Helembai Erzsébet	Juricsek család

A következő hónapban a táblázatban szereplő családokért imádkozunk! Az üres helyekre még várjuk a családok jelentkezését!

SZÁLKA ÉS GERENDA

Ha bekapcsoljuk a tévét vagy a rádiót, felütjük valamelyik újságot vagy akárcsak hallgatjuk, hogyan beszél ki két-három ember valakit a háta mögött, akkor, ha hiteles keresztények vagyunk, eszünkbe jut például az az evangéliumi példabeszéd, amelyben egy templom falai között hangos, öntömjénező „imában” ítélezik a farizeus az épp bűnbánatot tartó vámos felett. Vagy például az, amikor az Írást mindig mindenkinél jobban „tudó” farizeusok és írástudók következetesen istenkáromlással vádolják Isten Egyszülött Fiát, miközben megkérdőjelezik az ő istenségének valós mivoltát. Ugyanezek a „nagyhatalmú” személyek kicsinyesen ragaszkodnak különböző, szőrszálhasogató emberi előírásokhoz, miközben az Isten kegyelmét is igyekeznek kicsikarni, mindemellett vélt vagy valós ellenfeleiket zsigerből gyűlölik, megszegve ezzel mind közül a legfontosabb parancsot.

Ma is vannak olyan emberek, akik éppen azzal vádolnak másokat, amiket ők követnek el. Ez különösen akkor igaz, ha ez az alaptalan vádaskodás egzisztenciális, illetve politikai előnyökkel jár. Ilyenek például az önjelölt „jogvédők”, akik ha a saját érdekükről van szó, akkor minden csatornán keresztül vehemens szószólóivá válnak az emberi jogoknak (többnyire egy adott kisebbség jogai mellett kardoskodnak a többség rovására), miközben lábbal tiporják a többséget képező emberi közösség jogait, ha pedig olyan jogokról van szó, amelyek képviselése nem jár számukra előnyökkel, akkor álszemérmesen hallgatnak. Ráadásul ilyenkor szívesen „elfelejtik” azt, hogy nemcsak jogok, hanem kötelességek is vannak. Vagy például azok, akik rasszizmussal és kirekesztéssel vádolnak mindenkit, aki nem az ő ügyüket támogatja (a megvádoltak közül egyeseket talán nem is alaptalanul), miközben ők a leginkább kirekesztők és rasszisták! Hányszor tartották magukat (és tartják ma is a Földgolyó számos pontján) demokratának egy olyan antidemokratikus jegyekkel felruházott politikai ideológia képviselői, amely világszerte sok-sok ember haláláért és fizikai-lelki meggyomorításáért felelős!

Akik folyton áldozatvállalásról és lemondásról oktatnak ki másokat (miközben vérig sértegetik a célközönséget), azok sokszor feleakkora (de általában semekkora) áldozatra sem képesek, mint azok, akiknek ez a képmutató beszéd szól. Az emberek vállára súlyos és elviselhetetlen terheket rakó, de azon egy ujjal sem mozdítók tartoznak ide.

De ne feledjük azt sem, hogy akik arra hivatkozva sajátítanak ki erőszakkal és egyéb erkölcstelen eszközökkel bármely szakterületet, ill. tudományterületet (ráadásul ugyanazon érdekkörhöz tartozó emberek), hogy „csak ők értenek hozzá, mindenki más, aki hasonló képesítéssel rendelkezik, az csak saját céljaira használja fel azt a szakterületet, nem pedig a közösség érdekében”, azok valójában saját magukról beszélnek. A kommunizmus például bővelkedik az ilyen farizeusi példákban.

Mások szemében észreveszik a szálkát, a magukéban azonban nem látják meg a gerendát sem.

Hétköznapi példákat is fel lehet hozni: számos, egyre kevésbé működő házasságban az egyik fél nagyon sokszor vágja a másikhoz a saját hibáit, de idesorolható az is, amikor azt terjesztjük valakiről, hogy mennyire pletykás és nem vesszük észre, hogy ez által mi is legalább annyira azok vagyunk. Szintén ide tartozik az is, amikor pl. egy erőszakos személy ellen lépünk fel eredményesen, de az ő stílusához hasonlóan mi is erőszakkal. A sort természetesen nagyon hosszan lehetne még folytatni.

Milyen sok az ilyen farizeusi alkat és milyen kevés a „farizeus céltáblájaként” megjelenő és őszinte bűnbánatot tartó „vámszedő”!

Petneházy András

Amit a „természet” tanított 4.

Nagyjából egy éve történt. Friss hó esett, amely felébresztette bennem a vágyat az erdő szépségei után kutatni, és kicsit elmerülni a gondolataimban, mélyebb lelki érzéseimben.

Milyen más tud lenni ugyanaz a táj más évszakban. Azonos hegyoldal, szikla, ugyanazok a fák, és mégis teljesen más arcát mutatja az erdő ilyenkor, mint például ugyanúgy télen, csak hómentesen... Az állatok nyoma alapján életmódjuk, is jobban nyomon követhető: hol szoktak enni, inni és pihenni, hol húzzák meg magukat az erős zimankó idején.

Csak a „szokásos” körutamat tettem, és ezekre a jelekre figyeltem. A szél itt- ott elhordta, máshol halmokat emelt az amúgy fél- lábszárig érő hóból. Követtem a nyomokat: először néhány személy lábnyomát láttam, végül már csak az enyém maradt... Elérkeztem a képen is látható nyílt helyre, ahol a szél igen szeszélyes tud lenni, és ez most sem volt másképp! A kopár sziklaszirtről persze szépen elhordta a havat, míg a fákkal, bokrokkal védettebb alsóbb peremen bő méteresre duzzasztotta! Mivel meredek útról van szó, nagy és

magabiztos léptekkel ereszkedtem, bár derékig süllyedtem, mit sem törődve a visszaút nehézségeivel...

Leértem a sűrűbb erdőbe, ahol már az állatok nyomában közlekedtem egy darabig: közben tűnődtem, hogy miért követik a turisták által kitaposott ösvényt. Később megértettem, itt nem süppednek annyira a hóba, mint a sűrű avarral és ágakkal takart terepen. Végül az ő nyomaik is letértek. Magamnak kellett megbirkóznom a mély hóval, még erősködve szét is rúgtam olyannyira, hogy kellemes kis ösvényt hagytam magam után. Majd beérkeztem a sűrűbb aljnövényzetű helyre, ahol megértettem, mennyivel

tapasztalatlanabb vagyok, mint az erdő vadjai: botladozva haladok a kisebb- nagyobb ágakkal fedett lejtőn, mert fogalmam sem volt, mit takar a vastag hó. Volt több méteres, karnyi vastag ág is köztük, az egyikben pedig komolyan hasra is estem. Mérges lettem, kikaptam a hó alól, hogy jól félredobjam! Valójában egy nagyon kézre álló, igen masszív ágnak tűnt. Bár soha nem használok sétapálcát, most belül mégis azt éreztem, hogy ne hagyjam ott, így magamhoz rövidítettem, és segítségével folytattam utam. Megjártam a völgyet, az újabb szirtet, ahol szokás szerint elidőztem, imádkoztam, és megpihentettem a lelkem és a testem is egy kicsit.

Utam hátralévő részén segítőt volt a kis fapálca, de az igazi megdöbbenés a mély hóban jött: ott, ahol az előbb olyan magabiztosan mentem, és nem tudtam, milyen nehéz lesz a lejtőn fölfelé. Fele olyan hosszú léptekkel haladtam, így nem léphettem ugyanabba a nyomba, mint lefelé, pláne ott, ahol méteres hó fődí a domboldalt!

A botra támaszkodva küszködtem, mert csak beleragadtam volna a hóba. Nagyon hálás voltam az Úrnak: egy kis fadarabbal a hó alatt is mennyire tud szeretni! Ha nincs nálam, sokkal többet szenvedtem volna, így is teljesen átázott a kesztyűm és a nadrágom, később csúszkáltam a sziklán, de az egyszerű kis bottal, és az örömmel a szívemben küzdöttem meg az elemekkel.

Gondolatok sora érlelődött bennem: Gyakran csak haladunk a lejtőn lefelé, néha egész nagy léptekkel, mert könnyű, és sokszor talán jónak

is tűnik. Sokszor ezer dolog felett elsiklunk, amely segítene, gyakran félre is dobjuk, sőt, el is tapossuk ezeket. Talán még azok segítenek, akikre, vagy amilyen jelekre egyáltalán nem is gondolnánk. Vagy a kezünkbe is adhatja a Jóisten (épp csak nincs ráírva): VEDD MÁR ÉSZRE! NEKED KÜLDTEM, HOGY SEGÍTSEK! Kell Rá a figyelem a legelesettebb és legreménytelenebb helyzetben is. Majd tényleg kell a saját kis erő, de a magunk erejéből nem tudnánk visszakapaszkodni! „Szerencsénkre” azonban az Úr szeret, és vissza szeretne kísérni a magaslatra, az otthonunkra!

Engem ez a tapasztalat is segített ráhagyatkozni a Szeretetre, ezért örömmel osztottam meg: RKA!

Imádkozzunk a januárban keresztelt gyermekekért!

Novák Alexandra

Olvasztó Bendegúz

Úr Jézus, te formáld, te alakítsd őket, hogy hiteles, tanúságtevő keresztény emberekké váljanak! Segítsd szüleiket és keresztszüleiket a példaadásban!

Amen!

PROGRAMAJÁNLÓ

2011. február 18-20-án kerül sor ötödik alkalommal **Máriabesnyőn**, a váci egyházmegyében a **Házaspárok találkozására**.

A konferencia témája: **Gyermek a családban**

Kezds pénteken 18.00-kor, befejezés vasárnap 13.00-kor.

Ízelítő a programból:

Dinyés Árpád és Ilonka beszél az életükről

Dr. Süle Ferenc: A lelki egészség forrásai a családban

Sebők Sándor atya elmélkedése

Tereza Worowska: A közösség segít

Kardos Edina: Lovak és gyerekek

A részletes program megtalálható a hirdető táblán és egyházközségünk honlapján is a www.veresegyhaz.vaciegyszamegye.hu/aktuális oldalon. Jelentkezni lehet február 16-ig a MATER SALVATORIS LELKIGYAKORLATOS HÁZ 2100 Gödöllő-Máriabesnyő, Kapucinusok tere 3. címen, **vagy faxon (28/510-742), vagy e-mailben (matersal@invitel.hu).**

ESEMÉNYNAPTÁR

- február 18.** 18 óra Taizéi ima a családokért Őrbottyánban
a Szent Miklós templomban
- február 20.** 9.30 gyerekmise
- február 26.** 15 óra Előadás a Művelődési Házban Jerzy Popieluszko lengyel vértanú pap életéről és haláláról
- március 6.** 18 óra gyerekmise
- március 9.** 18.30 hamvazó szerda, mise
- március 11.** 17.30 keresztút: Útkereső közösség
elsőáldozásra készülő gyerekek szüleinek
találkozója
- március 13.** 9.30 Kiválasztás szertartása a beavató szentségek
felvételére készülő felnőtt katekumenek részére
- március 18.** 17.30 keresztút: Kalász közösség

A nagyböjt péntekjein a keresztút stációit imádkozzuk végig egyházközségünk egy-egy közösségének vezetésével. Ezekre a közös imákra hívunk szeretettel a keresztutat vezető közösségeken kívül is minden veresegyházi hívőt. A keresztutak minden pénteken 17 óra 30 perckor kezdődnek.

Csütörtökönként az esti szentségimádás végén közösen imádkozzuk az esti dicséretet. Mindenkit szeretettel várunk!

SZENTMISÉK TEMPLOMUNKBAN

Hétköznap, kedd kivételével.. 18.30
Keddenként ugyanebben az időben
igeliturgiát tartunk áldozattalással
Szombat.....08.00
Vasárnap..... 08.00; 09.30; 18.00
Gyónási lehetőség minden mise előtti
15 percben, illetve előre megbeszélt
időpontban a plébánián is van
gyóntatás.

Görög katolikus misék: minden
hónap 1., 3. és 5. vasárnapján 11.30

SZENTMISÉK ERDŐKERTESÉN

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 08.00

SZENTMISE ŐRSZENTMIKLÓSON

Vasárnap.....9.30

SZENTMISE VÁCBOTYÁNBAN

Vasárnap.....11.00

SZENTMISÉK VÁCRÁTÓTON

Szombat.....18.00
Vasárnap..... 11.00

KÖZÖSSÉGEINK

Felső közösség: péntek 16.30

Ifjúsági közösség: péntek 19:30

Családos közösség: minden hónap
első szombat 17.30

Életige kör: minden hónap 3. csütörtök
19.15 (**változás!**)

Felnőtt közösség: minden szerda 19.00

Kalász közösség: minden hónap
második vasárnap délután

Szent Antal imaközösség: minden
hónap 13-án 17.30

Szent Anna Bibliakör: hétfő 10.00

Kórus: minden szerda 19 óra

Gitáros kórus: minden vasárnap 16.30

Karitás: minden hónap második szerda
19.15 (**változás!**)

Útkeresők: minden kedd 19.15

Dicsőítő csoport: kéthetente szerdán
19.00

Rózsafüzér társulatok: minden hónap
első vasárnapja

Missziós Imaközösség: minden hónap
első vasárnap 16.00

Baba-mama minden csütörtök 10-12-ig

SZENTSÉGIMÁDÁSOK TEMPLOMUNKBAN

Hétfőn és csütörtökön 19 órától; Reggeli szentségimádás hétfőtől csütörtökig
6.00; pénteken 5.00 órától, hétfévégén 6.30-7.30-ig (zsolozsma 6.30-tól)

HIVATALI ÜGYEK

Bejelentkezni a keresztelőre a kívánt időpont előtt legalább **3 hónappal**
szükséges (a baba születésének várható időpontja előtt is el lehet intézni).
Bejelentkezés Lukács Péter állandó diakónusnál a +36-30-4744549-es
telefonszámon.

Bejelentkezés az esküvőre minden év **március 1-ig**, Molnár Zsolt plébános
úrnál. Ha kérdése van, az 589-540-es vagy a +36-20-9104509-es
telefonszámon lehet felvilágosítást kérni.

**Plébániai irodaügyelet a Szent Pio Otthonban munkanapokon 8-tól 15
óráig.**

**A szentmise szándékok elolvashatók a faliújságon vagy a
sekrestyében!**

Kiadja a Veresegyházi Római Katolikus Egyházközség. Megjelenik havonta.

A kiadványért felelős Molnár Zsolt plébános.

(e-mail: molnar.zsolt@vaciegyhazmegye.hu)

Szerkesztőség: dr. Horváth György, Ferencz Zoltán

(e-mail: ferencz.zoltan@veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu)

Az újság elolvasható a www.veresegyhaz.vaciegyhazmegye.hu honlapon is.